

7 ΟΚΤ. 2006

Παλιές και νέες ιστορίες διαφθοράς

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Η σκανδαλολογία μοιάζει κάπως να καταλαγιάζει. Ώρα για διερεύνηση. Η δική μου μέθοδος θα είναι η έρευνα να γίνει από την ανάποδη. Πρώτα όμως καλό είναι να την κοιτάξουμε από κάποια χρονική απόσταση. "Ας δούμε τι θα έχει απομείνει από όλην αυτή την υπόθεση αι δεκαπέντε χρόνια από σήμερα στα βιβλία Ιστορίας. "Αν ρωπάτε τη γνώμη μου, θα σας πω όμια: Τίποτα. "Όπως τίποτα δέν αναγράφουν τά βιβλία αυτά γιά ανάλογες υποθέσεις του παρελθόντος. Αυτό δέν θά πεί πως όλα είναι καλά και άγια. Έκδηλώνονται, είναι προφανές, συμπτώματα παθογένειας του συστήματος διακυβερνήσεως της χώρας, τά όποια προκαλούν άποτροπιασμό.

Αυτά τά παρέλαβε τό μένος τών ιδιωτικών καναλιών και μετέτρεψαν την εικόνα της χώρας σε εικόνα Ζουλουλάνδης, χώρας άχαλίνωτου καπιταλισμού. Μόνο που έδω μιλούμε γιά ήθικό καπιταλισμό. Πολίτες διασύρονται άνελέητα, δικάζονται στα παράθυρα από λαϊκίστικα δικαστήρια, οι νόμοι καταπατώνται σκαιώς χωρίς αιδώ και φόβο. (Που είναι, αλήθεια, τό Έθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεοράσεως, Συμπράττει στα παιχνίδια της αντιπολιτεύσεως, Υποψίες). Οί άνεπιληπτοι (!) κύριοι και κυρίες τών όκτώ τό βράδυ κορυβανπούν γύρω από τά ήθικά πτώματα τών πολιτών, τους όποιους εξέκιμαν, γιατί έτυχε να βρεθούν στον δρόμο τους. Άντίο δικαιώματα του άνθρώπου και του πολίτη. Άντίο Δημοκρατία.

Όλα αυτά γίνονται γιά να έξυπηρετηθεί ή άνίερση συμμαχία και διαπλοκή του ΠΑΣΟΚ με την ιδιοκτησία τών καναλιών (άμαρτωλά πλούτη) προς ένίσχυση, προφανώς, της αντιπολιτευτικής του τακτικής εν όψει τών επικεμένων δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Ό άσχηγός του ΠΑΣΟΚ δίνει τά ρέστα του γιά να πετύχει κάποιο ύποφερτό αποτέλεσμα. Και γαία πυρί μειχθήτω. Γιατί άλλως φοβάται την καθαίρεση, είναι άνασφαλής ό άνθρώπος.

Και τώρα ή εξέταση από την ανάποδη. Σε σκέψεις ρετρό παραπέμπει ή ρετρό αντιπολίτευση -όπως την χαρακτηρίζει σοβαρός δημοσιογράφος- του κ. Γιώργου Παπανδρέου. Μιλούσαμε γιά τό ΠΑΣΟΚ. Τουτό έχει κατά πολύ μεγάλο ποσοστό τό ίδιο προσωπικό με τό 1988-89. Αυτοί που κραυγάζουν σήμερα, τότε έκαναν μόνο, είχαν βουβαθεί. Στις χειρότερες περιπτώσεις μάλιστα (και δέν ήταν λίγες) συμμετείχαν στον χορό τών σκανδάλων και της διαφθοράς. "Ας δούμε λοιπόν τί και πού καταλογίζει ή Ιστορία.

Άπό τόν 10ο τόμο της «Ιστορίας του Νέου Έλληνισμού» (έκδοτης Έλληνικά Γράμματα, Άθήνα 2003) άντιώ τις πληροφορίες:

«Την επόμενη διετία 1988-89... άρχίζει μιά τραγική έως τραγελαφική περίοδος ήθικοπολιτικής κρίσης [...] Είναι ή περίοδος τών σκανδάλων και της σκανδαλολογίας που κορυφώθηκε με τό «σκάνδαλο Κοσκωτά» [...] Η σύμφυση κόμματος και κράτους ήδη από την πρώτη τετραετία είχε δημιουργήσει τις προϋποθέσεις φαινομένων διαφθοράς. Επί πλέον ή έγγενής ύποτίμηση τών θεσμών και τών κανόνων που χαρακτηρίζουν τη λαϊκίστικη κουλτούρα επιδείνωσε την κατάσταση (ή έμφαση δίνει μου, γιατί έτσι άρχισε ή εξάπλωση της διαφθοράς) [...] Στη δεύτερη τετραετία τά κρούσματα και οι καταγγελίες πλήθυναν [...] Με την υπόθεση Κοσκωτά όμως τό φαινόμενο απέκτησε άλλες διαστάσεις, γιατί άγγιξε τις ίσοροπίες τών μεγάλων έκδοτων-έπιχειρηματιών [...] Ταυτόχρονα φαίνεται ότι αποκαθιστά [ό Γ. Κοσκωτάς] προνομιακές σχέσεις με τό κυβερνητικό κόμμα ή τουλάχιστον με σημαίνοντα στελέχη του [...]». Και ούτω καθ' έξής (σελ. 33-34).

Δεύτερο. Στη «Συνοπτική Ιστορία της Ελλάδας 1770-2000» (μετάφραση από τά άγγλικά, έκδοτης Κάτοπτρο, 2002) του καθηγητή Richard Clogg, άνεγνωρισμένου διεθνώς ως αθέτητας στη σύγχρονη έλληνική ιστορία, αναγράφεται: «Όπόσο ή άναμενόμενη θριαμβική επιστροφή [του Άνδρέα Παπανδρέου] έπισημάστηκε από την αποκάλυψη ενός οικονομικού σκανδάλου γιαντιαίων διαστάσεων με ιδιαίτερα σοβαρές πολιτικές προεκτάσεις και πρωτοφανούς στην ιστορία της χώρας» (σελ. 227). Άκολουθεί μία σελίδα με περιγραφή και λεπτομέρειες του σκανδάλου Κοσκωτά και άλλων σκανδάλων της έποχής.

Άλλη ιστορία: «Η άνέγερση πολυτελούς πρωθυπουργικής κατοικίας... στην Έκόλη προκάλεσε κινική στερομολογία ή όποια πυροδοτήθηκε από τόν ισχυρισμό του πρωθυπουργού ότι ή βέλα κατασκευάστηκε με άτοκα δάνεια από μέλη του ύπουργικού συμβουλίου» (σελ. 249). Σημείωση δική μου: Παραλείπεται ό δαναστής Άραβας Κοσόγκι, el mayor traficante de armas del planeta, κατά τόν ισπανικό Τύπο, καταγεγραμμένος στα κατάστιχα ύπηρεσιών άσφαλείας πολλών χωρών. Αυτά όλα τά κατάπιανε χωρίς να τους χαλάσει τό στομάχι. Και τώρα τους ένοχλεί που ένας Έλληνας πολιτικός είναι φίλος με Έλληνα έπιχειρηματία και έφαγε ή έμίλησε στο σπίτι αυτού. Θορυβούν δέ ποιοί; ... Και οι κύριοι Άκης Τσοχατζόπουλος και Κίμων Κουλούρης!

Η ιστορική αυτή συγκυρία χαρακτηρίζεται χλευαστικά από την ΠΑΣΟΚική πλευρά ως «βρόμικο 1989». Και την ίδια στιγμή έπιχειρούν να δημιουργήσουν παρόμοιο κλίμα με τό δικό τους σκεπτικό ότι με τόν τρόπο αυτό έκερδήθηκαν τότε οι εκλογές από τη Νέα Δημοκρατία, άρα με τόν ίδιο τρόπο μπορούμε να τις κερδίσουμε έμεις τώρα. Γι' αυτό κι έσύ έξανίστασαι, γιά την άναείδα της χλεύης. Γιατί τότε ήταν πράγματα βρόμικη περίοδος, άποπνιχτικά βρόμικη. Συνέβαιναν πράγματα που δέν έχουν ξενασμβεί όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά ούτε στον κόσμο όλόκληρο. Συνέβη τότε Άντιπροέδρος της Έλληνικής Κυβερνήσεως να «έχει δεχθεί μίζα δύο έκατομμυρίων δολλαρίων γιά να διευκολύνει την άπάτη» (σελ. 158, Greece since 1945, υπό David Close, Longman, Λονδίνο 2002) συγκεκριμένα γιά να περάσει νομοθετική διάταξη, που θά διευκόλυne έναν άπατεώνα να συγκαλήψει τις άπάτες του. Και ή διάταξη συνετάγη και έψηφίστηκε (ό περίφημος «Κουτσονόμος») στη Βουλή τών Έλλήνων από τό ΠΑΣΟΚ (τί ντροπή!). Και έδημοσιεύθηκε στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως της Έλληνικής Δημοκρατίας. Και ή τιμή της άτιμίας εύρέθηκε κατατεθειμένη στον οικείο λογαριασμό σε έλβετική τράπεζα (τί βρόμα και δυσωδία!).

Άν δέ δέν έπεδείκνυε άνυπακοή και τόλμη άνώτερος παράγων της Τραπέζης της Ελλάδος ή όλη υπόθεση -είναι σχεδόν βέβαιο- θά κονκουλωνόταν γιά τά καλά συνεργούντων άπάντων, από τόν πρωθυπουργό έως τό τελευταίο παπαγαλάκι της νομενκλατούρας του ΠΑΣΟΚ.

Αυτά γιά να μη λημονιόμαστε (κατ' έπιλογήν μεταξύ πολλών άλλων παραλειφθέντων λόγω άνεπαρκείας του χώρου). Και να εύχαριστήσουμε την Κλειώ, τη μούσα της Ιστορίας, γιά τη συνεργασία και τη συμβολή της.